

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semenške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 58.

V Ljubljani, v soboto 12. marca 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 11. marca.

Nezaupnica ministru Gautschu.

Naučni minister Gautsch dobil je včeraj od budgetnega odseka nezaupnico, ki je imela svetu pokazati, kako malo priljubljen je ta minister na desni strani državnega zbora. Pri sestavljanju državnega proračuna je namreč zahteval 10.000 gold. še za enega sekcijskega načelnika, ki ga hoče na novo postaviti v svojem ministerstvu. Najstarejši dvorni svetnik Hermann ima že naslov sekcijskega načelnika, pa minister mu je hotel preskrbeti tudi plačo ter je od državnega zbora zahteval ustanovitev še enega takega mesta. Toda poročevalec Čerkavski je omenjal, da v sedanjih nevarnih časih, ko nam žuga vojska, pač ne gre takih brezkoristnih stroškov delati, ter je predlagal, da naj se ta znesek iz proračuna izbriše.

Minister Gautsch se je živahno poganjal za svoj predlog. Rekel je, da uradniki pri vsi marljivosti ne morejo zmagovati svojega posla, da je število vlog od 17.000 poskočilo na 27.000, ker se ljudje zaradi vsake šolske zadeve obračajo do ministerstva itd. Priduševal je poslance, da naj ne pritrdijo poročevalcu in da naj mu dovolijo naprošenih 10.000 gold.

Krepko sta se za ministra potegovala levičarska poslanca Sturm in Beer, tudi poljski poslanec Gniewosz, ki je sam služboval kot ministerijalni svetnik v naučnem ministerstvu, mu je hitel na pomoč ter z vso zgovornostjo opisoval trudapolni posel uradnikov, ki ga skoraj ne morejo zmagovati, kar je službi na kvar itd. Tudi Singaliewicz in Lienbacher sta se pridružila Gniewoszu in priporočala ministra milosti odsekovi, pa Hausner, Zeithammer in poročevalec Čerkavski so se jim krepko ustavljali. Hausner je pri tej priliki omenjal, da vlada nima resne volje obširnega poslovanja nekoliko skrajšati in pri svojih izdatkih gledati na varčnost. Pred nekaterimi leti bila je izbrana posebna komisija, tako imenovana varčna komisija, ktere ud je bil tudi on. V tej komisiji so bili najslavnejši možje, ki so svojo nalogo vestno dovršili in vladi že pred polutretjim letom izročili ob-

širno delo s svojimi nasveti. Toda do danes vlada niti enega samega predloga omenjene komisije ni izvršila. Kar se tiče pomnoženega posla, omenjal je Hausner, da se številke dostikrat pri kakem uradu pomnužujejo, ne da bi se pa vsled tega tudi pomnožilo delo, kakor je pripoznal neki star in skušen dvorni svetnik. Hausner bi bil pa tudi še lahko omenjal, da bi ministerstvo zlasti v šolskih zadevah ne dobivalo toliko pritožb, ko bi gledalo na to, da bi se vse reči pri prvih uradih reševale strogo po zakonih, in ne po zasebnih nazorih. Česki poslanec Zeithammer je grajal ministra zlasti zaradi tega, ker šolstvo preveč centralizira in se premalo ozira na sklepe državnega zbora.

Pri glasovanju bil je poročevalec predlog, da naj se ministru naprošenih 10.000 gld. za drugega sekcijskega načelnika ne dovolijo, sprejet s 13 glasovi proti 11. Za ministra so glasovali levičarski poslanci, katerim so se z desnice pridružili Gniewosz, Singaliewicz in Lienbacher. Kakor je slišati, bilo je v eksekutivnem odseku sklenjeno ministru odreči plačo za drugega sekcijskega načelnika, in sicer samo zaradi tega, da se ministru s tem sklepom pokaže nezaupnica in nevolja z njegovim poslovanjem. Ko bi bil kak drug mož zahteval ta znesek, dovolil bi se mu bil brez posebnih težav, zlasti ker so tudi desničarski poslanci pripoznavali, da se posli pri ministerstvu čedalje bolj množijo. Tako sodijo tudi nemški liberalni listi, med katerimi „Tagblatt“ in „N. Fr. Presse“ naravnost trdita, da je bil včerajšnji sklep obrnjen proti ministru samemu, ki bo skoraj okušal, kako težaven in trnjev je posel naučnega ministra. Vladni listi obžalujejo, da se je to zgodilo, in pričakujejo od zbornice, da bo ona ministru privolila, kar mu je odrekel budgetni odsek. Ali nevolja na desnici zoper naučnega ministra je tako splošnja, da se večina ne bo dala z lepo pogovoriti ministru na ljubo. Tudi najnovejši ugovor vladnih krogov, da je snovanje novih služb pravica eksekutive, ne bo dosti pomagal, ker ima vlada pač res pravico snovati take službe, državni zbor pa ima pravico, plačo za nje dovoljevati ali odrekati. Ker pa brezplačnih delavcev ni mogoče dobivati, je vsaka taka služba toliko časa nemogoča, dokler je minister nima s čim plačevati. Naučnemu ministru bil je včerajšnji propad jako neljub, toda

zdrav, ker mu je pokazal, da ne gre preširno prezirati najbolj opravičenih in vtemeljenih želj in zakonito storjenih sklepov večine državnega zbora.

Bankina pogodba.

V današnji seji pričela se je razprava o novi pogodbi z avstrijsko-ogersko banko. V generalni ali splošnji razpravi so dozdej govorili: Menger, minister Dunajevski, Vošnjak, Liechtenstein in Kaizl. O posameznih govorih bodem, kolikor bo treba, poročal pozneje.

Konservativni Nemci in Slovenci.

„Zwei slovenisch-literarische Vereine“. Pod tem naslovom govori konservativni list „Grazer Volksblatt“ o Slovencih in njih prizadevanju na literarnem in političnem polju. Ni nas volja, podučevati konservativne Nemce o našem prizadevanju za omiko našega ljudstva in za enakopravnost z drugimi narodi; vsaj so oni naši najbližnji sosedje in ne more jim biti neznano naše opravičeno gibanje; omeniti hočemo le to, da sicer akademično priznavajo pravice slovenskemu narodu in da v nekterih točkah zavračajo in pobijajo nasprotnike našega naroda, svoje sorojake, in dokažujejo puhlost in ničevost tacega ugovarjanja in podlega obrekovanja. Nemškim liberalcem kaže gori omenjeni list zrealo, naj pogledajo, kam so že zašli. Zato pa svari Slovence, naj nikar enostransko ne povdarjajo narodnega stališča, da ne zabredejo v enake zimate. Prav po naše pa govori, ko zametuje ali zavrača očitjanje, češ: ljudstvo ne razume novoslovenskega jezika, in drugo, da Slovenci težje v Petrograd; kajti resnica je, da, kolikor bolj slovanska plemena goje svoj materni jezik, toliko bolj se odmikajo od Rusov, kakor se to vidi pri Poljaki.

Slovenci, piše dalje „Gr. Volksblatt“, imajo dvojne velikih društev (imenuje jih literarne), ki si prizadevata ohraniti in razvijati jezik: „Družbo sv. Mohorja“ in „Društvo sv. Cirila in Metoda“, ktero poslednje je bilo osnovano v najnovejšem času.

LISTEK.

O Bolgarski.

(Dalje.)

Pij IX. je bil silno ginjen, in njegov prisrčni nagovor je vse močno pretresel. Posebno pretresljiv je bil trenutek, ko je vstal s prestola in hvalil Boga. Msgr. Sokolski je ginjenja jokal na glas. Častitljivi starček, dolge sneženo-bele brade, od starosti nekoliko uklonjen, je klečal pred papeževim prestolom, imajoč na eni strani mladega bolgarskega dijakona Rafaela Popova, na drugi o. Evgena Borea, prednika oo. lazaristov v Carigradu, neutrudljivega misijonarja, ki si je za zedinjenje pridobil največje zasluge. Vse, kar je imel msgr. Sokolski novoposvečen govoriti, je govoril bolgarski, a o. Bore je vsako njegovo besedo prestavljal v latinščino. Privikrat morda so v siktinski kapeli odmevali glasovi slavenski. Po posvečenju sede novi nadškof na prestol pred

altar, na glavi je imel mitro vzhodne cerkve, podobno cesarski kroni, v roki grško pastirsko palico. Papež zapoje „Te Deum“, pevci nadaljujejo, novoizvoljenec pa stopa v slovesnem obhodu po hramu božjem. Naposled podeli od altarja vsem blagoslov v bolgarskem jeziku.

Msgr. Sokolski je delal na vse najboljši vtis. Hudi posti, ki se jih je držal, dolge in goreče molitve, zlasti prikupljiva prijaznost, vse to je dajalo soditi, da je v možu velika svetost. V papeža je bil ves zamaknen; dejal je: „To je angelj, to je svetnik“. Čemur so se navzoči Bolgari najbolj čudili, to je bilo nasprotje med prevzetnostjo grškega patrijarha in priljudno ponižnostjo papeževo. Vajeni osornega postopanja od dosedanjih višjih, niso mogli doumeti, kako da papež, glava 200 milijonom, vrhu tega svetni vladar, z vsemi tako očetovski-prijazno občuje.

V treh tednih, prve dni meseca maja, izve propaganda, da je škof srečno došel v Carigrad, poprej, kakor se je mislilo. Zato ga zedinjenci niso

mogli svečano sprejeti, kakor so nameravali. Nadškof je služil sv. mašo. Ni dolgo trajalo, in cerkev se napolni z verniki. Po opravljeni daritvi se obrne msgr. Sokolski k vernim, ter jim pripoveduje v navdušenih besedah, kako ljubeznjivo da je bil sprejet v Rimu. „Rim je sama ljubezen“, je večkrat ponovil. Na večer pripravijo dostojanstveniku sijajno slavnost, ko je šel nadškof k apostolskemu delegatu Brunoniju in armenskemu primasu. Sokolski je jezdil na drago opravljenem konju, ki mu ga je bil podaril armenski plemenitaš. Sledili so mu arhimandrit z duhovščino in bivšimi potniki, in ob straneh so mu jezdili starešine bolgarskega naroda na ponosnih konjih, v narodni noši, z dolgimi sulicami v rokah. Sprevod je sklepala častna straža, poslana od vlade, in povsodi na potu so turški vojski nadškofu skazovali vojaške časti, kar je pričalo, da turška vlada odobruje ravnanje unijatov. Porta je imela namreč v tem pomoček, da je reševala bolgarsko prašanje, a da ji ni bilo treba ruskega nasveta. Drugega dne, bila je cvetna nedelja po julijan-

(To nas nekako spominja na dopis iz Milana zastran oporoke Debelakove, ker se tam govori, da je glavni dedič po ranjem nek gospod „Mohor“ in neka gospa „Matica“!) O društvu sv. Mohora ima statistične podatke, ter konečno pravi, da so kujige, ki jih izdaja, ali verske ali podučne vsebine in nimajo prav nič opraviti s politikom. „Tako narodno propagando že smemo trpeti, ako nečemo govoriti tako, kakor prenapeti Nemci, ki „Vindišarjem“ še branja ne privoščijo, da bi se nemškega ne naučili.“

Potem pa govori „G. V.“ o društvu sv. Cirila in Metoda, to pa mu ni tako nedolžno (harmlos). Omenja, kar pa noče prav do dobrega verjeti, ker je vest iz liberalnega vira, da se je predstojništvo poklonilo Ljubljanskemu knezo-škofu. Potem pa pristavi zraven: „Ako je to resnično, potem se pa ni treba bati, da bi društvo krenilo iz prave poti, ker Ljubljanski knez in škof ne bode podpiral narodne propagande niti v najmanjši meri.“ In potem pa navede § 2. društvenih pravil, po katerim je namen društvu, „slovensko šolo vsestransko podpirati, da se postavi na katoliško-narodno podlago“. In sedaj pa svari društvo, da naj ne zabrede v tisto napako, v katero je zabredel „Deutscher Schulverein“; da naj nikar ne sili med Nemce; v jezikovno mešanih občinah naj pa varno in previdno postopa. Od „Deutscher Schulverein“-a trdi, da se je ta osmešil in fiasco napravil.

Kar se tiče nas Slovencev, je prav nečimerna in prazna skrb, da bi drugim v škodo hodili; mi smo zadovoljni, da ohranimo to, kar se dá ohraniti in kar je našega. Ciril-Metodovo društvo je pa glasen protest zoper posilno, ali pa tudi zavrtno spodiranje našega jezika, kakor tu po Nemcih, isto tako po Italijanih. Ko bi ne bila skrajna potreba, ne bili bi osnovali tega društva. Agresivni Nemci so nam to orožje v roke potisnili, pokazali so nam pot, po kateri moramo postopati, da si zavarujemo svoj obstanek. Mi se le poslužujemo postav, ktere so dane vsem narodom mnogojezične Avstrije ter hodimo tudi le po postavnih poti.

„S katoliško-narodno podlago“ je „G. V.“ popolnoma zadovoljen, ker ista porušenju nasprotno postopa, tako v cerkvenem, kakor v narodnem oziru. Sicer pa, pravi, „da ni nikoli verjel na take težnje“. Konečno pa vendar vpraša: „Ali je za to treba posebnega društva? Društvo bode osnovalo komaj kakih deset šol, saj je še bolj ubožno, kakor katoliški Nemci. V državnem zboru so tla, na ktera naj bi se slovenska šola postavila na katoliško-narodni podlagi. Vse drugo prizadevanje je brezvspešno, in se ima k večjemu prihraniti za skrajno silo.“

Lahko je sitemu govoriti lačnemu o zmernosti in zatajevanji; kaj nas teži, bolj vemo mi, nego Nemci, katerim je narodnost zagotovljena in se imajo boriti le za konservativna načela. A mi, ko branimo narodnost, branimo ob enem tudi katoliška načela. Ponemčevanje kakor se vrši po nekterih krajih, recimo na Koroškem, jemlje ljudstvu ne le njegov jezik, marveč tudi vsak blagi čut in v zvezi z njim spoštovanje do vere. Dosti je, ako povdarjamo, da se otroci v šolah ne smejo učiti veronauka v materinem jeziku, v tujem ga pa ne razumijo, toraj ostanejo nevedni v najpotrebnejših resnicah, pravi brezdomovinci, ali pa grdi narodni odpadniki. To naj bi prevdarili konservativni Nemci in morda bi nas bolje razumeli. Konečno rečemo: S konservativnimi Nemci imamo vendar skupno: poganjanje za

katoliško šolo. Kjer pa je katoliško mišljenje, tam mogoče je tudi porazumljenje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. marca.

Notranje dežele.

Na dnevnem redu *hrvaškega deželnega zbora* bila je v petek 11. t. m. osnova zakona o oskrbovanju orožništva (žendamerije) po § 6. Proti predlogu je govoril poslanec Kamerer. Ker ni nihče več prosil besede, priporočal je oddelni predstojnik Stanković osnovo za sprejetje. Rekel je tudi, da hoče vlada v kratkem predložiti odboru osnovo za organično vredjenje orožništva. Z večino glasov je bil sprejet predlog. Sprejet je bil tudi § 9. Drugi predmet dnevnega reda je bil: Izvestje odbora za stroške zborovanja od 20. novembra 1886 do 15. februarja 1887. Tretji predmet je bilo poročilo zborovega odbora za pregledovanje deželnih računov v računskih sklepih v potrebi in pokritji avtonomnega budgeta za Hrvaško in Slavonsko za l. 1884 predloženih zboru z odpisom vlade dné 26. novembra 1886. Poročilo je bila sprejeta po popravku poslanca Mazzure. Potem je prišlo na vrsto izvestje proračunskega odbora o računih deželnega zaklada; vzelo se je na znanje. — Prihodnja seja bo v ponedeljek.

V *ogerskem državnem zboru* so sprejeli postavbo, ki določuje, kako se ima pokriti dokladni kredit v znesku 1,674.084 gld. za skupne potrebe leta 1886; potem je bil sprejet nasvêt imunitetnega odseka zastran izročitve nekterih poslancev kompetentnim sodnijam. Ministerski predsednik je predložil načrt postavbe, da se pokrije del svote, kateri pripade na Ogersko zaradi privoljenega kredita 52½ milijonov v delegacijah. Grof Aponyi je predložil načrt postavbe, vsled kterega ima o veljavi izvršenih volitev soditi kraljeva kurija. Sprejeta je bila v tretjem branji novela k obrtnemu zakonu. Madarasz prša naučnega ministra, mu je li znano, da ravnatelj više realke v Belipeči razlaga zgodovino v panslavističnem duhu? Minister Trefort je odgovoril, da hoče to preiskati in o izidu o svojem času poročati. O srečna Ogerska, da nima drugih skrbi! — Denarni polom je pred durmi. Tisza je skrajne žile napel, da so mu v gospodski zbornici privolili budget, žugal je z odstopom in budget so dovolili le gledé na nevihto, ki žuga vesoljni Evropi; vlada je mogla britke požirati, n. pr., da drugoga ne zna, kakor dolg delati, dasiravno se davek še zadosti redno plačuje itd. V teh okoliščinah pa mislijo domovino s tem rešiti, da bodo ravnatelja realke preiskavali. Ne ugovarjamo sicer, da naj bi se panslavizem ne preganjal. Naj se le, kjer je, a večinoma je panslavizem le v domišljiji Ogrov, Nemcev in drugih slovanskih nasprotnikov.

Vnanje države.

Po smrtnih obsodbah v Ruščuku je nastopil „za sedaj“ mir v nesrečni deželi. Videti je, kakor da bi Rusija ne mislila tako brzo vmes seči. Da bi se pa stranke *na Bolgarskem* sporazumele, sedaj ni upanja. Cankovci nočejo, kakor se poroča iz Sofije, pogajati se z Riza Bejem. Sultan je čestital Bolgarski vladi za najhitreje zadušenje vstanka; v Petrogradu pa je sporočil, da obžaluje tako pre nagljeno obsodbo. Ako se še kaj takega zgodi, naj si vlada (bolgarska) nasledke le sama sebi pripiše. Sultan se nadeja, da bodo v Petrogradu to imeli za zadoščenje in da car za enkrat ne bode svoje jeze razlil nad Bolgarsko. — Sultan jo je dobro pogodil, če bode le tudi Rus s tem zadovoljen. Je pač upanje, ker skrbé, da bi se vojska ne vnela, kar je očitvidno na vseh straneh. Prav; laglje je braniti, da požar ne nastane, kakor nastanega gasiti. Zlasti vojska je čudna reč, ker njeni izid se ne ravna po številu vojakov, mnogokrat tudi ne po spretnosti vojskovodjev.

V *Berolin* došel je nedavno Lesseps, ki je dovršil Sueški prekop ter sedaj Panamski prekop izvršuje. Govorili so, da pride v diplomatičnih zadevah, on sam pa pravi, da ga ni nihče poslal. — Na vprašanje Virhova zaradi podpore „afrikanških družb“, odgovoril je Bismark, da to preiskovanje ne gré le za znanost in véde, marveč za praktične namene. Pri nastavku „Central-Afrika“ ne gré le za osredno Afriko, marveč za vso neznano zemljo, „terra incognita“, za dežele v odzadij Kameruna in Togo, kjer se Nemcem ni bati konkurence.

Francoska zbornica je sprejela carino na žito po 5 frankov. — Vojni minister je dobil poročilo, da se je v trdnjavi Belfort vnel melinit, usmrtenih je bilo 6 mož, ranjenih je 11. Nabijali so neki z ogretim melinitom, od tod nesreča.

Budget za *angleško mornarico* je objavljen. Izdajkov je 12,476.800 lb. strlg., za 793.000 manj mimo lanskega leta. Prihranilo se je nekaj pri upravi. Pomorščakov je sedaj 62.500, mimo l. l. jih je 1100 več. V morje bode splavalo letos, t. j. za službo uvrstilo: 10 oklopnice, 7 križarjev-torpedovcev, 3 topničarice-torpedovke in 3 druge ladije. Te ladije hitreje vozijo mimo ladij drugih narodov.

Izvirni dopisi.

Iz nekdanje Čičarije, 10. marca. (Kraševci.)

„Na krasu je fletno,
Kjer burja pihljá;
Bolezni prežene,
Pa zdravje nam dá.“

Zima jemlje slovó, nadvladala jo bode bližajoča se spomlad. Meni po nji žal ne bo, saj je prijetniše zložno hoditi po lepi cesti, kot po sneženi poti; sprehajati se je lepše med prijetnim zelenjem in cvetličjem, poslušati veselo prepevanje ptičev-pevcev, kot gledati enotero sneženo odejo, kjer burja dobiva svojo slaboglasno neprijetnost in poslušati dolgočasno krokanje vran in take svojati.

Nekteri ljudje se po zimi prav dobro počutijo, ker jim vgaja zimski sveži zrak, še drugi se drsanja veselé. Za take reči se jaz malo zmenim, vendar žal bi mi bilo, ko bi zime ne bilo, zakaj sem tudi tistih eden, ki zlasti o poletinski vročini zdravo svežo pivo rad imam, ker me to najbolj okrepča. Saj veste, dobro pivo se le tam dobi, kjer imajo ledenico, ta mora biti po zimi z ledom napolnjena. Če zima svojih ledenih zob ne pokaže, se pivovar za ušesi popraska, rekoč: „Oh, kaj bo letos za led, za led!“ Pa še eden se britko pritožuje, kedar ledú ni, in ta je mesar. Ni se čuditi; o poletinski vročini se mora meso najprej spraviti sproti vsaki dan; ako ne, še pes ne mara zanj, če le kaj drugega jedila dobiti more. Mesarjevo premoženje se za toliko zmanjša, kolikor je zanj dal in kolikor mu je dobička pri njem odšlo. Ako ledenico ima, se tudi on poleti lahko ponosno drži, rekoč: „Ako ga danes ne prodam, denem ga v ledenico in prodal ga bodem jutri, zakaj na ledu ostane meso vžitno.“

No, letos se celó na Krasu zavoljo pomanjkanja ledú pritoževati ne smemo, ker zima je v svojem času tudi tukaj pokazala svojo moč. Vendar, če je za koga zima neprijetna, je gotovo za Kraševca. Krašovska stanovanja so slaba za zimo, ker le redko kje najdeš peč v sobi, še redkeje se taka peč zakuri. Vprašaj, kje je pa kuhinja? Stopi čez prag v vežo in v veži si ter v kuhinji ob enem. Skoraj na tleh vidiš ognjišče; tam se kuri, dim se kadi, kamor mu drago. Tudi ti se lahko okadiš, ako dalje časa tam ostaneš. To pač nobenih drugih slabih nasledkov

skem kalendru, opravlja Sokolski slovesno službo božjo v bolgarsko-zedinjeni cerkvi, kamor se je bilo sešlo toliko vernih in radovednih, da jih ni bila polna le cerkev, ampak tudi ceste in bližnji vrtovi. Po službi božji zapoje nadškof bolgarsko pesem na papeža, ktero so peli vsi navzočni. Tudi na deželi se je zedinjenje praznovalo, zlasti v okolici Odrinski in Solunski. Več vasi Solunske okolice se je že prej zedinilo s katoliško cerkvijo, a zdaj se je za zedinjenje oglasilo okoli petdeset večih in manjših selišč.

To so bili veseli solnčni dnevi polni upanja. Govorilo se je že, da se bode vsa Bolgarska zedinila. Sokolski sam je dajal že v Rimu to upati, ter je prosil za ustanovljenje lastnega bolgarskega patrijarhata. Kaj bi bil pač rekel, ko bi bil mogel takrat pogledati v prihodnost, ko bi bil videl vse upe razbite, a samega sebe vjetega!

Zedinjenje je imelo mogočne sovražnike. Največ si je prizadevala Rusija, da to prepreči. To je razumljivo, če pomislimo, da Rusija pozná katolištvo le od žalostne, t. j. poljske strani. Vrh tega so

zedinjenju nasprotovali duhovniki, ki se niso marali zjediniti, ki so bili kot svetni uradniki svojega naroda mogočni, v zvijačah izurjeni. Sovražniki toraj okolu in okolu. A prijatelji? Katoliška Evropa je res rada videla bolgarsko zedinjevanje, toda ni bilo države, ki bi bila pristopila s svojim vplivom in s svojimi pripomočki. Skoraj povsod so bili zedinjenci v manjšini, toraj so s prestopom zgubili vse cerkve. Manjkalo je šol, da bi se podučevala mladina; časnikov, da bi se zavračali napadi nasprotnih časopisov; naposled je manjkalo, kar je najbolj obžalovati, bolgarskih govorečih duhovnikov. Veliko vasi, ki so zahtevale zedinjenja in misijonarjev, ni moglo dobiti duhovnega. Mnogi so tudi prestopili iz politike, hoteči se umakniti tū Grkom, tū Rusom, ter so oblajevali v prijaznosti do Rima, videči, da se jim ne spolnjujejo upi po samostalnosti. Ni čuda toraj, če je zedinjevanje nazadevalo, namestu da bi bilo napredovalo. Nastalo je mešanje, nezaupanje, nezadovoljnost, kar nastopi dogodjaj, ki je kazal, da bo zedinjenju dal smrtni udarec.

5. julija dobi propaganda brzopis tega obsega: „Pred kratkim posvečeni nadškof Sokolski, voditelj bolgarskega zedinjevanja, je zginil brez sledú.“ — Kje je bil? Čemu je pobegnil? Kam? Če je šel res na Rusko, kakor se je menda govorilo in kakor se je potrdilo, je šel li prostovoljno ali prisiljen? Je li zedinjenju ostal zvest, ali je svoje prepričanje prodal? Zvanje to se je zdelo vsem nemogoče, kajti še pred posvečevanjem so mu ponujali velikanske svote. Nekteri menijo, da so ga izvabili na ladijo, tor ga odvedli na Rusko. Drugi so mislili hujše, ker je mnogo občil z ruskim poslovníkom. Kakor so trdili, je živel ko vjetnik v pravoslavnem samostanu hersonske pokrajine, kjer ga ni smel nihče obiskati in nihče z njim govoriti. Čez 10 let se je bil zopet pokazal v Helmu, kjer je zedinjenim klerikom delil mašniški red, potem pa, da se je zopet zgubil, z nikomur besede ne izpregovorivši.

(Dalje prih.)

nima, nego k večjemu te: ako te tvoj prijatelj sreča, zna te vprašati: „Prijatelj! po čem pa dišiš?“ Ti mu odgovoriš: „Po dimu. Ne boj se Kraševca! On je dobra, pohlevna duša.“ Surovosti izgredev, pijančevanja navadno tukaj ne najdeš, pač pa gostoljubnost in prijaznost. Le ne boj se njegove hiše! Ako te burja ali kaj drugega prisili v njegovi koči zavetja iskati, sprejel te bo gostoljubno in ti postregel kolikor hiša premore; nikakor se ne boš mogel pritožiti zavoljo nebrižnosti za-te popotnika. Nad ognjiščem kotel visi, tam se kuha običajna polenta; pa se tudi še k ognju lahko pristavijo lončeni piskreči. Okrog ognja so sedeži; vsa hiša lahko vidi, kaj in kako se kuha. To ima dobro stran, da se gospodinja lahko izgovori, ako se komu dobra jed ne zdi, saj si bil sam tako pri ognju, ko se je kuhalo, kakor jaz. Drugo slabo stran ima zima za Kraševca, da se le-ta po zimi ne vé s čim pečati; dela nima prav nobenega. Tako pa ne ravno iz lenobe, ampak zato, ker ne vé, česa bi se lotil po zimi. Jako veliko zaslugu bi imel, kdor bi Kraševca kaj primernega naučil za zimo. Naj bi se pečali n. pr. s pletenjem košev, s pletenjem slame in z gradenjem slamnikov ali ženske z vezenjem itd. in imeli bi dela dovolj, zraven pa tudi zaslužka kaj. Saj Kraševac je skromen in z malim zadovoljen, da ima le malo polente in krompirja, pa je dobro zanj, a tako bi pa še kak grošek imel. Toda dela ni, zaslužka pa tudi ne, a živeti se vendar-le more.

Ker kraška zemlja svojega prebivalca borno, borno redi, mora siromak na tak način dostikrat pomanjkanje trpeti. Vprašaj: „Kaj pa vendar počno po zimi? Pa bi vsaj predle ženske, in možaki naj bi si orodje pripravljali za spomlad.“ Orodja kraško kamenje pač malo potrebuje, za lan pa prostora ni, zadovoljen je svet, da more za živž kaj vsejati. Nekoliko ovac, ki jih imajo nekteri, ne daje toliko volne, da bi bilo kaj prida zaslužka. Koliko moči človeških je tukaj skozi vso zimo brez koristi! Može se zbirajo v tolpah po vasi in se menijo, da jim dan premine, fantje ravno iz tega namena balinajo, nekako kegljanje na ulicah. Stari, otroci in ženske sedé okrog ognjišča. Krašovec ni lenuh, to se vidi o spomladi. On je v vednem boju z burjo za pešico-zemljico. Bojuje se pa tudi tako z njo, kakor umen vojskovodja. Kjer spozna, da bi se dalo malo zemljice priboriti, z velikim trudom potrebi vse kamenje, naredi iz njega na okrog precej visoko barikado! Po zidarsko zloži kamenje in naredi naraven zid! Ta zid mu služi za ograjo, pa mu brani zemljico pred burjo, in še bolj pred nalivi, da mu je ne odnašajo tako. Ograjo pri ograji vidiš in vmes rodovitno zemljico, to ti dá podobo zemljevida. Naravno je, da je Krašovec dober zidar, ker se od mladih dni uči kamenje prav skladati za zid. Vsak košček zemljice se tukaj vestno porabi, pridno obdeluje. Kar mu izvestno največjo korist prinaša, tisto vseje ali vsadi. Krašovec so jako pridni sadje-rejci; tako na gosto sajenih sadnih dreves, kakor tukaj, drugod nisem videl. O ko bi hotli Dolenjci tako vestno svojo zemljo porabiti, kakor Krašovec, mislim, da bi bili gospodje proti njim. „Kamen do kamna palača, zrno do zrna pogača“, djali so naši stari, ki so tudi nekaj vedeli. Tužna Istra, tužna, kdo ti pomore? (Konec prih.)

Z Šenturške gore, 10. marca. Še le teden dni je preteklo, odkar sem po „Slovencu“ razglasil nekaj cvetlic, koje se na naši gori že v brezbrojnim številu prav bujno razcvetajo, in v tem kratkem času so se zopet nove prikazale; in te so: „Podlesna veternica“ („Anemone nemorosa“), ali „konopnica“, kakor jo ljudje v Kamniški Bistrici imenujejo; potem „lapuh“ („Tussilago Farfara“); „Chrysosplenium alternifolium“. Ker mi slovensko ime te cvetlice ni znano, imenujmo jo začasno „zlata sleznica“. Pri „Lurški jami“ na Francoskem, pa tudi v nekterih drugih deželah, raste na vlažnih krajih še „Chrysosplenium oppositifolium“, ki je prej imenovan povsem enaka, samo manjša je in zeleno-žoltega cvetja.

Meseca novembra minulega leta mi je velečast. duhovnik g. Marešič pisal, da je, kakor je on čital v Francoskem listu „Journal de Lourdes“, morala Bernardka na povelje Marijino nekaj teh cvetlic zavžiti. Znabiti ima ta rastlina kako zdravilno moč v sebi. Ne bilo bi odveč, ako bi kaki izveden farmacevt to v naši deželi rastočo cvetlico analiziral; kdo vé, če v tej preprosti rastlini ne tiči kaka posebna zdravilna moč. Brez vzroka izvestno ni Marija velevala Bernardki zavžiti nekaj teh cvetlic. — Od grmičkov razcveta se na naši gori že

„volčin“ ali „volče jagode“ („Daphne mezereum“). „Leskine obrenki“ („Corylus Avellanae“) in „jelšini“ („Alnus viridis“) tudi že praše; po vitkih šibicah vrb („Salices“) pa je videti že mnogo mačec, ki se bodo kmalo razcvitale. Vse to nam glasno oznanjuje, da zima pojema.

Domače novice.

(Prenaglena vest.) V „Slov. Nar.“ in „Laib. Ztg.“ beremo vest o spremembi sotrudnikov „Slovenčevih“, o kateri sami nič gotovega ne vemo. Ali se to kedaj zgodi ali ne, bode še le prihodnost učila; toraj naznanilo o gosp. Ž. je vsekako prenagleno.

(Odlikovanje.) Prečast. gosp. Josip Marn, profesor gimnazije, imenovan je konzistorijalnim svetovalecem; prečast. gosp. Josip Kerčon, župnik v Predosljih, pa duhovnim svetovalecem. Čestitamo.

(Marijanišče se bode dozidalo) letos in prihodnje leto. Tako je sklenil enoglasno pravilni svet Vincencijeve družbe že dné 23. februarja in sicer zaradi občutljivega pomanjkanja prostorov. Ako bi ostala hiša pri tem številu otrok, katero je sedaj v ustavu, namreč 124, bila bi vendar pretesna. Zlasti se pogreša zelo delavnica, kjer bi imeli otroci svoja orodja za delo in se vadili v raznih primernih delih. Sicer pa tudi nikakor ne bode mogoče ostati pri omenjenem številu, ker vedno več prosilcev tišči v zavod, tudi med letom. To je glas Božji, da naj se hiša razširi in napravi prostora za več sirot. Kaj več o tej zadevi povemo prihodnjič.

(„Slov. Matica“ pa „Slovan.“) Prof. J. Marn — poprašan, bode li odgovoril na to, kar sta mu v „Slovanu“ št. 5, stran 77 nabrenkala gg. Andrej Fekonja in Anton Trstenjak — poroča nam to-le: V odborovi seji 12. febr. sem govoril kot predsednik le „Slov. Matici“ v obrambo; o sebi nisem črnil ni besedice. Po meni naj udrihata gospoda, kolikor jima drago, da le ne smešita in ne grdita „Matic“e. Toda — kaj hočem reči olikanemu učnjaku, kateri — poprošen, naj prvega znanstvenega zavoda slovenskega ne psuje javno, baš iste psovke v istem časniku trdovratno ponavlja pred svetom? Do lepega opominjanja otrpnjeno srce imeti — kako se zove ta greh, mora svečenik znati že iz katekizma. — Kaj hočem reči drugemu olikancu, kateri si še vedno domišljuje, da zabavljanje in osebno napadanje je — kritika, in kateri „Slov. Matic“e predsednika v leposlovnem listu primerja skor da antediluvijemskemu (!) bosanskemu hajduku in krvavemu rabeljnu? Do takega človeka imam le tajno pomilovanje; milujem resno pa tudi gospoda, kterima gré naposled odgovornost za tako slovensko leposlovje! Ako bi bilo še pred pustom, bi Slovanevega urednika vendar rad vprašal, ali se ondi, kjer je Anton Trstenjak domá, koklja skriva pod piščeta? *)

(Ples v postu.) V svojem zadnjem listu piše „Kathol. Wahrheitsfreund“: „Toraj kvaterno sredo o sv. postnem času, slučajno tudi obletnici smrti cesarja Franca II., so imeli v katoliškem Gradcu v javnih prostorih zdravniki svoj veliki ples. Do sedaj so imeli navadno le fjakarji po stari navadi svoj „bal“, kar opravičujejo s tem, da predpustom nimajo za to časa zaradi mnogih opravil.“ — Do tu „K. W.“ No, Ljubljana ima gotovo primeroma še manj drugovercev, kakor Gradec, in vendar so imeli naši kazinarji (večinoma — če ne vsi — katoličani) svojo večerno veselico s plesom, na kvaterno sobote večer že v drugič v postu. Se li to ne pravi z posvečenih cerkvenih časov, toraj z katoliške cerkve same norčevati se v pobujšanje katoliškega prebivalstva? In to v javnih prostorih! Druzega ne rečemo, nič; izjava omenjenega lista pa naj bo v znamenje, kako drugod poštene ljudje o takem početju mislijo.

(Novomeška čitalnica) napravi na korist dopolnitve priprav za gledališni oder jutri 13. marca v svoji dvorani gledališčno predstavo z naslednjim sporedom: „Blaznica v prvem nadstropji“, veseloigra v enem dejanji, poslovenil J. Staré, za to igro sledi soloscena: „Po pogrebu“ in konečno predstavljala se bo veseloigra v enem dejanji: „Berite Novice“. Med posameznimi točkami

*) Um Antwort wird gebeten.

Stavec.

sviranje na glasoviru. Pričetek točno ob 8. ur zvečer.

(Razpisani) ste službi: V Novem mestu svetovaleca pri c. kr. deželni sodnji, in v Kranju pristava pri c. kr. okrajni sodnji; prva do 28., do 26. t. m.

(Vis. ministerstvo za poljedelstvo) je v namen poduka v sirarstvu na Kranjskem podelilo 200 gld.

(Imenovanje.) Generalmajor pl. Mildensee je postal poveljnik 32. peš-divizije.

(Preč. gosp. Václav Štulc.) slavní prošt Višehradski, umira. Pretekli četrtek so se mu že na lastno prošnjo opravljale molitve pri umirajočih.

(Umrli je) v Hainburgu, kakor telegram poroča, grof Žiga Zich 10. t. m. zvečer po prav kratki bolezni.

(Avstrijski škofje) so se zbrali preteklo sredo v nadškofovi palači na Dunaju k posvetovanju o kongru in novi šolski postavi, katero so, kakor čujemo izdelali konservativni poslanci in predložili Dunajskemu nadškofu v odobrenje. — Škofovske konference se končajo že ta teden, potem bode bržkone šolska postava vrnila se poslancem, kjer pride v odsek sedemnanjstarih. Šolsko postavo so letos pretresovali v deželnih zborih v Inomestu, potem so se o nji posvetovali v Pragi, Lincu in v Brnu. Katoliki se vzbujajo, čas je že v resnici, ker liberalna šolska postava nam je več škodovala, kakor bi bilo misliti na pri hip. Kaj pa pomaga, da se tu pa tam veliko poroča in toži čez izgrede šolske mladine; pri korenini naj se reč prime, potem bodo škodljivi odrastki se sami posušili.

(Novi most čez Dravo.) Poročali smo že, da se bode delal nov most čez Dravo pri Ormožu. Kakor se nam sedaj poroča, hoče podvzetnik gosp. O. Pongrac delo v kratkih dneh prijeti.

(Novošegno šolsko, pa ne katoliško!) Govori se, da eden profesorjev je dijake motil, češ, to ni res, da bi bil Mozes s čudežem razdelil rudeče morje, ko so Izraelci skozi morje šli kakor po suhem, egipčanska vojska pa se je potopila; temuč da je Mozes le vedel porabiti čas morskega pritoka in odtoka, ter je ljudstvo izpeljal . . . Ta je lepa! Toraj že vsak domišljivec bode smel ubogi mladini v glavo guliti, kar sam bere v kacic kalnih virih in v cerkvi sovražnih knjižurah? Ali ni dosti drugih zmešnjav, da se mora mladina motiti še s sanjarijami kacega Bonapartovega Bois-Agme-a ali pa žida Salvadora, ktera vtegneta biti racionalističnim exegetom njihova „evangelista“, ne pa poštenim katoličanom. Dosti je, ako opomnimo, da samo sveto pismo to djanje kakor čudež naznanuje in se na mnogih drugih sklicuje na taisto kakor na veliko čudežno in čeznatorno delo božje. Morali bi sveto pismo samo zavreči, ako bi se omenjeni prehod hotel razlagati natorno. Naj toraj domišljivi modrijan gre kakim luteranskim mladenčem razlagati biblijo, ne pa katoliški mladini; kajti lutrovec so si prisvojili pravico, sv. pismo tolmačiti po svoji glavi; katoličani pa se morajo držati tolmačenja nezmotljive svoje sv. cerkve! Naj postavimo k temu še malo v to zadevajočo smešnico. — Ko je neki učenec pravil, kaj je v šoli slisal, je priprosta pa zdrave pameti oseba rekla: „No, ta je pa za Mozesom „punkelj“ nosil, da je videl, kako se je vse to godilo!“ („Dau.“)

Narodno gospodarstvo.

„AZIENDA“. (1)

V seji dné 28. februarja je sklenil upravni odbor družbe, premeniti veljavne zavarovalne pogoje tako, da društvo raztegne svoje zavarovanje tudi na vojno nevarnost, ako zavarovanec tako želi, in sicer na podlagi v posebnih pravilih navedenih določb.

H kratu so se vsprejela ta pravila. Zavarovance razločujejo v take, ki so prostovoljno ali po poklicu vojaki, in take, ki le izvršujejo splošno brambeno dolžnost. Prvej kategoriji dovoljuje se vojno zavarovanje, ako se doplača 5% kapitalistična dostavna premija za vsako leto vojne nevarnosti; zavarovanci druge kategorije doplačajo zmerno letno doklado k normalni premiji, pa se raztegne zavarovanje na nevarnost vseh vojn, ki se bodo začele, dokler jih veže vojaška dolžnost. Ta doklada se ravna po starosti zavarovanca, in sicer se menja od 5 od tisoč za 20letne do 2 od tisoč za 42letne zavarovance in znaša za starostne razrede od 20 do 37 let poprek po 3 od tisoč za vsako zavarovalno leto. Premija se pomanjša za obe kategoriji potem, kolikor se naraste premijna rezerva in se mora plačevati v krajših nego letnih in mesečnih obrokih.

Š to določbo je družba toliko dovolila, kakor se še do sedaj nikdar ni, in vojno zavarovanje tako vredila, da se vsak njenih zavarovancev lahko zavaruje še za vojno brez občutljivih žrtv.

Zastop družbe za Kranjsko, Koroško in Primorsko je v Ljubljani, Slonove ulice št. 52, in ga vodi gospod Josip Prosenc.

To zastopstvo daje dosedanjim zavarovalcem in drugim, ki se želijo zavarovati, pismeno in ustno pojasnilo o vojnem zavarovanju in vsprejema dotična zavarovanja.

Telegrami.

Dunaj, 12. marca. „Norddeutsche Allg. Ztg.“ povdarja, da je centrum, ko je glasoval pod vodstvom Welfa (Windhorsta) proti septenatu, delal za vojsko, med tem ko papež hoče mir.

Dunaj, 12. marca. V Bukarešt poroča „Havas“ iz Ruščuka: Vojaška sodnija obso dila je kapitana Kissinowa na eno leto zapora na trdnjavo, dva civilista pa k smrti; obdolženi so bili (vsi trije) vdeležbe ustaje. 300 mladih vojakov je pomilostenih, 125 starejih pa obsojenih na eno do tri leta zapora. Zadnji trije prosili so pomiloščenja.

Sofija, 10. marca. Zastopniki Francoske in Turčije so se razgovarjali z vlado o dogodljajih v Ruščuku in Silistriji, dočim se zastopniki drugih vladarjev v tej zadevi niso vdeležili posvetovanja. Ni resnica, da bi bili diplomatični agenti vladi izrazili svoje priznanje za njeno postopanje proti vstašem, tudi ni istina, da bi bili v protivnem smislu kaj storili. Riza bej je vladi v imenu svoje vlade svetoval, naj z vjetimi vodji vstašev prizanesljivo postopa, na to mu je vlada odgovorila, da ne misli usmrtiti vjetih. Imenovano posredovanje konzulov v Ruščuku prihaja od tod, da je francoski konzul nekaj enacega podvzel, a obrnil se ni na bolgarsko vlado, marveč na prefekta v Ruščuku.

Pariz, 11. marca. Novi potresi se poročajo iz Laškega. Prebivalci Nizze še vedno zapuščajo mesto.

Umrli so:

8. marca. Pavla Goršič, črevljarjeva hči, 2 mes., sv. Florjana ulice št. 46, božjast.

9. marca. Marjana baronovka Zois, zasebnica, 63 let, na Bregu št. 20, otrpnjenje možgan. — Janez Tomazin, prevošček, 50 let, sv. Petra cesta št. 44, jetika.

10. marca. Frane Flere, paznik, 36 let, Hrenove ulice št. 11, jetika. — Katarina Flander, paznikova žena, 25 let, Rožne ulice št. 21, jetika. — Jožefa Kosec, postrežekova hči, 3 dni, Hradskega vas št. 13, oslabljenje.

V bolnišnicah:

5. marca. Janez Zajc, dninar, 28 let, jetika.
6. marca. Jakob Praznik, gostač, 53 let, Carcinomatose.
8. marca. Marija Završek, gostija, 53 let, jetika.
9. marca. Josip Drašler, gostač, 60 let, Marasmus. — Mihajl Vavpetič, delavec, 38 let, pljučnica. — Janer Glasič, dninar, 57 let, Pneumonia.

V vojaški bolnici:

9. marca. Anton Vesel, brambovec, 23 let, vsled poškodbe.

Tujci.

10. marca.

Pri **Matieu**: Baron V. Konradshelm, c. k. dvorni sovetnik, iz Dunaja. — Kreiner, Reissmayer, Schidlof, Nening, Bauer, Spigel in Büchler, trgovci, iz Dunaja. — Seitz, zasebnik s sinom, iz Galicije. — Mallet, trgovec, iz Grada.

Pri **Stona**: Schmidt, Marneffe in Steiner, trgovci, iz Dunaja. — Witzmann, potovalec, iz Hrušice. — A. Rautnigg, potovalec, iz Grada. — J. Habernigg, posestnik, iz družino, iz Celovca. — V. Müller, knjigovodja, s soprogo, iz Bistrice. — Ant. Mattersdorfer, potovalec, iz Reke.

Pri **Bavarskem dvoru**: J. Kralj, tehnikar, iz Dunaja. Pri **Južnem kolodvoru**: Eliza Mohr, posestnikova hči, iz Koroškega. — Marija Hnöpfl in Ana Zettel, poštarici, iz Štajerskega. — Jožef Prissinger, zasebnik s soprogo, iz Koroškega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	734.77	+ 0.8		brezv.	megla	
11. 2. u. pop.	734.55	+ 6.0		sl. svzh.	oblačno	12.40
9. u. zveč.	734.55	+ 4.4		sl. vzh.		dež

Zjutraj megla, okoli 9. ure dež, potem oblačno, po noči dež. Srednja temperatura 3.7° C., za 0.9° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 90 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	80 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 45 "
Akcije avstr.-ogorske banke	856 " — "
Kreditne akcije	285 " 80 "
London	127 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 09 "
Ces. cekini	6 " 02 "
Nemške marke	62 " 65 "

Poslano.

P. n. bl. gg. udom „Matice Slovenske“!

Z ozirom na predvčerajšnje „Poslano“ v „Slov. Nar.“ in „Slovenec“ naznanjam, da vežem v svoji delavnici knjige „Matice Slovenske“ okusno, v trdo in fino Angleško platno po tako nizki ceni, kakor to ceneje nikomur ni mogoče, in sicer bi stale platnice z vezanjem vred za knjigo le 30 kr., ali za vse troje knjige enega leta, samo 90 kr.

Vsa dela izvrševal bodem izključljivo le v svoji delavnici in prosim častite ude, da me blagovolijo z naročili kmalo in obilo počastiti. Pooblastila za nebroširane pôle ni treba pošiljati, ker se vse knjige „Matice Slovenske“ vežejo edino le v moji knjigovoznici in jih edino le jaz čč. gg. udom razpošiljam, tako da udje, kateri si naroče vezane knjige, dobé iste ravno o onem času in z isto pošiljateljico, kot vsi drugi udje broširane. Posebno plačevanje pošnine toraj odpade. Naročnina za vezanje naj se direktno meni pošilja, kar je ravno tako gotovo, kot naročitev pri „Matienemu“ upravnistvu.

Z odličnim spoštovanjem

Franc Dežman,
knjigovez „Matice Slovenske“,
Ljubljana sv. Petra cesta št. 6.

Sedaj! ali pa nikoli!

Prevzel sem čudovito veliko zalogo pip iz prave morske pene in razno blago iz jantarja v razprodajo. Da bom prej gotov, razprodajam blago po tako nizki ceni, da se bo komaj delo izplačalo. Vsak komad velja

le 1 goldinar.

Pipe so prekrasne, iz prave najfineje morske pene jako fino okovane s ponarejenim srebrom; so vsake vrste kakor Ulmerice, Debrečinke, Csikos, Rakoczy itd. Vse je lično izdelano ali pa rezljano ter velja vsaka le 1 gld.

Cevi za smodke in cigarete iz najfineje prave morske pene s kanežem iz pravega jantarja v 30 raznih podobah, gladke ali rezljane, s konjiči, drugimi živalimi ali evetličjem. Vsaka teh prekrasnih cevij je v posebnem etvilu in velja le 1 gld.

Najvišjo slast

pa ima vsak lastnik svojih pip iz morske pene vidoč, kako lepo se taista okadi, ker je vsak komad nalašč za to v vosku pripravljen. Prodaja trajala bo le malo časa. Razpošilja jih proti gotovini ali po poštnem povzetju le še malo časa (3)

Rabinowicz' zaloga pip iz morske pene
Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9.

Harmonika

na pet vrst in s petimi mol-glasovi doneča, kakoršne do sedaj še ni bilo, se prodá prav po primerno nizki ceni.

Več o tem pové F. Vodšek, Poljanska cesta št. 25 v Ljubljani. (3)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja
v Ljubljani.

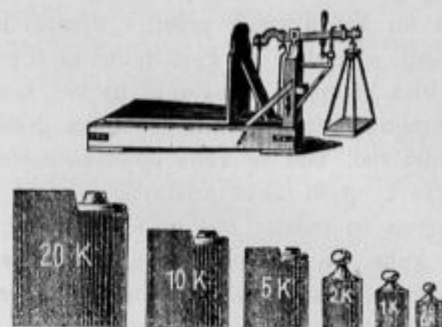
koje izvrstnost potrjujejo zelo učeni zdravniki in tisočero ljudi, ki so jo rabili; ozdravlja želodčne in telesne bolezni, posebno pa zaprtje, vranice in jetrne obolenosti, kakor tudi hemoroide ali zlato žilo, želodčno in prehajalno mrzlico in je najboljšo sredstvo zoper gliste pri otrocih.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenice za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorju, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (1)

Najboljše decimalne in ravnotežne tehtnice

z uteži ali brez tistih

z uteži ali brez tistih

prodaja po najnižjih cenah ob poročstvu

Frane Terček,

trgovec z železjem na Valvazorjevem trgu v hiši c. k. okrajnega glavarstva. (6)

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (12)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z $\frac{5}{10}$ L.

" " 50 " " " $\frac{7}{10}$ L.

Poslano.

P. n. gg. udom „Matice Slovenske“!

„Matice Slovenske“ izdaje vsako leto navadno po troje knjig. Te knjige so broširane. Ali koliko je vsaka knjiga več vredna, ako je lično in trdo vezana, to vsak prizna. Posamezna vezana knjiga, ako je količjak lično vezana, pride mnogo več stati, kakor pa, če se jih več na jeden pot izdela. Na ti podlagi sklenil sem knjige „Slovenske Matice“, in sicer navadni format, kakor jih „Matice“ izdaje, vezati v okusno trdo in fino angleško platno po najnižji ceni kakor je mogoče. Platnice z vezanjem vred stalo bi za knjigo 40 kr. Ta vez prišla bi trikrat ceneje, nego bi se posamezna vsaj primeroma vezati dala. Da mi bode pa mogoče, platnice in vez po ti, gotovo nizki ceni izdelavati, je pa to, da bodem vse dela izključljivo v svoji knjigovoznici izdelal in pa, da me p. n. blag. udje z obilnimi naročili počasté!

Vez in platnice stalo bi za vse tri knjige, izdane po „Matice“ 1 gld. 20 kr.

Prosim pa častite ude, da me z naročili kmalu počasté, ter s tem pooblasté, da dobom pravo število nebroširanih pôl od „Matice“ in da tako moram v pravem času platnice prirejati in knjige brez zadržka izdelovati.

Naročnina na vezanje naj se direktno náme pošlje: Ljubljana, Poljanska cesta št. 10, da opravništvo „Matice“ ne bode s tem nadlegovano.

Poštnina znaša do 10 milj 21 in čez 10 milj 36 kr. do pet kil teže, toraj se lahko trije naročniki skupno naroče.

V nadeji mnogih naročil, priporočam se z odličnim spoštovanjem

Ivan Bonač,
knjigovez.

(2)

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, vsake vrste travo, Kašeljski kaps, Ribniški krompir in fižol itd.

priporoča po najnižji ceni

IVAN PERDAN

V Ljubljani.

Nov natis!

Getzemani in Golgata,

šola ponižnosti, pokorščine in ljubezni do smrti.

Bukve premišljevanja in molitve k časti britkega terpljenja in smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, po premišljevanji pobožne nune Ane Katarine Emerih in po spisih najimenitnejših častilcev presvetega terpljenja našega Zveličarja; spisal J. Volčič, je ravno kar izšla v šestemu natisu ter se dobiva pri podpisaneu in pri vseh bukvarnah in sicer velja v pol usnji 1 gl. 20 kr.; vse v usnji 1 gl. 30 kr.; vse v usnji z zlato obrezo 1 gl. 70 kr.; po pošti 10 kr. več. Še boljše vezanje se izvršuje po naročilu.

Matija Gerber (Josip Gerber),
v Ljubljani. (1)